

新報

CHINO SIAMESE DAILY NEWS.

遲華

BANGKOK.

ฉบับที่ ๓๙ จันไชยมหาราชก็ท 日二井月五申一 雜民報 新聞紙 วัน จันทร์ ที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๘๗

ໂລສຸດ ພິນ້ານ

ເມື່ອ ໄສ້ ກາະ ວິທີກຳຕ່າງ ມີສຽງພຄນ ຈິງ

ต่างๆ ก็ได้ แต่ไม่ใช่ให้ไทยกับผู้ที่รักษาเจ้าผู้กษัตริย์รับภารกิจรักษาให้กับเป็นชาติของกษัตริย์ท่านกษัตริย์ควรจะมีศักดิ์ศรีไว้ เช่นเดียวกับพระบรมราชโองการที่ได้ทรงอธิษฐาน เช่น พระไชก, อพิวาร์, สาไว, นพรัตน์, ใจ, อาบดี, ปรมัตถ์, อะหารในเมือง, ธรรมไกร充足ที่กล่าวมานี้ ยังคงเป็นภารกิจให้ทางหลวงที่เดินทางไปในทุกแห่ง เนื่องจากว่าเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุด จึงต้องให้เป็นภารกิจที่สำคัญที่สุด จึงต้องให้เป็นภารกิจที่สำคัญที่สุด

ร่วม ! ในเดือนมิถุนายนปัจจุบัน ราษฎรากำเนิดจะสูง ชาติจะ
ยังคงให้ก้าวไปในหนทางที่ดีเด่น ให้กำลังใจที่จะเป็นชาติ

ପ୍ରକାଶନ ମାଟେ ଯତ୍ନମାଟେ

ଟେଲି ମିଶନ

ไม้แล็กเก็ต อย่างดี ตอบโจทย์ให้กับ

มีหลายชนิด งานหน้าทันก์จะรากว่าท่านก็จะ ท่านก็ยังไม่ย่าง
และควรรับรู้เรื่องที่ทางท่านมาก บุพรัชันหัวเรือด้านที่ ใช้ไปแล้ว
เกือบทำให้ล้มสำนึในอย่างที่หัวใจ ท่านที่เป็นน้ำกิพ เอ็นนิส คราว กลาง
รวมที่ล้างท่าน จะให้รับกิจกรรม พอดีอย่างตี่ๆจาก ไม่ผิดเกือบทุก ฉันท์ก็
เข้าใหม่

Digitized by srujanika@gmail.com

ໄທພາກສານຕ່າງປະເທດ

ร่างแบบน้ำทิศาและร่างทรง ในพระบรมราชูปถัมภ์
น้ำทิศา ลักษณะหักหัก “ติ๊ก” เรือนนี้เกิดน่าไว้
เกรง ทรงกระเบียงพอดอยเป็นมีก รับประทานบ

ชาเม็คราคาส บาก น้ำบีกปบาก น้ำร้ายนาเคน อิก.๘๐ บาก
นเมคหัก อี๊ด.อี.บี.แห่ง เที่ยว เท่านั้น

ก่อน นำที่จะซื้อยางจักรยาน
ขอได้โปรดพิจารณาอย่างซึ่งมีตราราดังนี้

ຍາງເບຕ້າ

ຕរាម៉ងក្រ

၁၁၃

卷之三

ท้าย เทพนราภรณ์ฯ

(ພົມທີ່ພາສູງເລັກ)

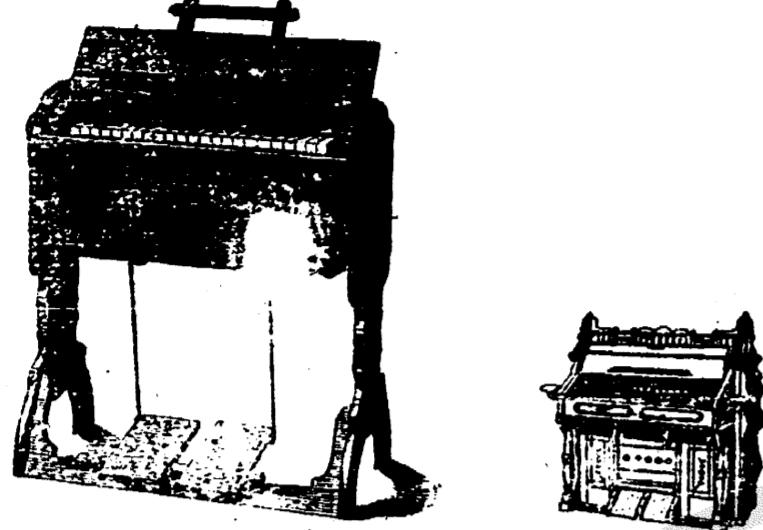
ເຕັມ ດາວໂຫນາ ພັກສິດທະພາ

ป. ๙. มีงาจักรยาน กัน้ำใช้พังก์เก็ท รุ่นใหม่

ເປັນເອເຫັນ

સુરત

ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର କଣ୍ଠର ପଦମୁଖ
ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷ୍ୟା ପଦମୁଖ । ୧୯୫୨ ଜାନୁଆରୀ

วามีราษฎร์
บริษัท
จำกัด

บ้านวามีราษฎร์ ถนนyawaraj แขวงป้อมปราบ
กรุงเทพฯ

บริษัท วามีราษฎร์ จำกัด

บ้านวามีราษฎร์ ถนนyawaraj แขวงป้อมปราบ
กรุงเทพฯ

WAME RASH
BEST POCKET

NO 82.83 YAWARAJ ROAD
BANGKOK

၂၆၈
၂၆၉
၂၇၀
၂၇၁
၂၇၂

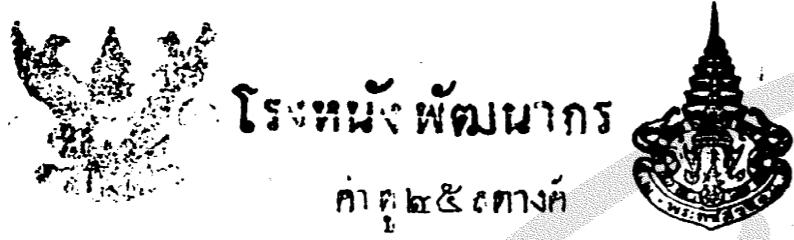
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ପ୍ରକାଶନ
ପରିଚୟ
ଲିଖିତ କରିଥିଲା

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ର

ស៊ីវិវាទនាមយកចំណុះ ពិធី

ພາຍໃຕ້ ພະຕາມສົງລົບຕົວແລ້ງ

ទេសទីនៃការងារ

កំពង់ខែត្រី នគរាម៉ា

๖. กตี๊: แก่นการทํากิจ	nemain
๗. ทำลายความทุริท ก่อน ๙,๑๐	nemain
๘. กดก เอ็นจูรี	nemain
๙. โถทึกย่าง ความรัก (ยุนิ เทอร์แซด—เกรทวอตตัน)	nemain
๑๐. หยอดตัวทหารงาน เกิดมห ตอน๖	nemain
๑๑. ร้าวชินเทอร์เนชั่นเดต	nemain

มาย ล้านนาที่สุด หมาย หมายความ ไม่ใช่กรรม

๑	โรงหนัง บะส่ากู	ค่าเช่า ๒๐๙,๗,
๒	กินวัน คันทร์ แยกหนัง ซื้อห้องตากล้องหาร เดือน ก.	ค่าเช่า เงิน ๒๐๘๖๔ ต่อห้อง ก. กินวันซื้อห้องการค่าเช่าเป็น ๕๓.๓,
๓	ช่างริวิว	๖ มั้น
๔	ทำถ่ายความทุรศ คืน ๗,๘๖	๖ มั้น
๕	ควรบอย ก.	๖ มั้น
๖	ห้องตากล้องหาร ๑ เกตเวย คืน ๕	๕ มั้น
๗	วิวเมืองเก็นซ (หนังไทย)	๕ มั้น
๘	ฤก ลูกผู้ชาย (ป้าเพ็ช)	๕ มั้น

ก้าว ๑๐ ถ้า gang คืนชีวิตนักเรียน	โรงหนัง นางเต็ง ถังเชิงการที่
๔ กอก	๔ ม้วน
๖ คลอกตัวนัม	๔ ม้วน
๗ กากอบยก	๔ ม้วน
๘ ตกรไทย	๔ ม้วน
๙ เจ้าหนังดีกรีตัว กอก	๔ ม้วน

ការ ក្នុង ៣០ សកាសក៍ និង អនុវត្តន៍	កីឡាដំណឹង ការពិន័យ	ជួយ ទូរទៅ និង ទូរទេស
១. ចំណាំ ប្រាក់ ការពិន័យ	២. ចំណាំ ប្រាក់ ការពិន័យ	៣. ចំណាំ ប្រាក់ ការពិន័យ
៤. ចំណាំ ដុំដាក់	៥. ចំណាំ ដុំដាក់	៦. ចំណាំ ដុំដាក់
៧. ចំណាំ សំណើរៀប	៨. ចំណាំ សំណើរៀប	៩. ចំណាំ សំណើរៀប

កំរូចត្រួតវាយកំណងម៉ោងទេរាប់

កិន ឈុំនឹងការរាជ នៅ ពីនឹងក្នុងនៅ

- ចំរាយប្រាក់ពេល នៃជាន់ នៃជាន់
- ធម្មាន នៃជាន់ នៃជាន់

(ប្រាក់—ប្រាក់យេនរោបិច)

- ភោគ ឈុំនឹង នៃជាន់
- អាណាព័ត៌មាន នៃជាន់ នៃជាន់
- កំណងទេរាប់ នៃជាន់ នៃជាន់
- ចំរាយប្រាក់ពេល នៃជាន់ នៃជាន់

หากด้วยทักษะสามารถ เป็นนิยายที่น่าอ่าน ห้องเรียนมีความหลากหลายและการรวมรวมอย่างบุกเบิก ตัวอย่าง การจัดให้สูงกว่าเดิม กล่าว ก็คือ “น้ำราตรี” ก็เป็นเรื่องที่ลึกซึ้ง ตาม เผื่อนอยู่อยู่ในเวลาแล้ว โรงพัฒนาการ ขยายต่อๆ กันไป เรื่องนี้จะมาเฉพาะท่าน บุ๊ไม่ดูในคืนวันนี้ก็คงจะ ทำให้หายใจหายใจ (± เต็ม) เด็กๆ นั้นก็จะหายใจหายใจ

১৯৭২

น้ำ ๓ แห่ง อาทิตย์ ฉบับพิมพ์ จังหวัดในสยาม วาระที่ ๗ ปีกศรัช ผู้ดูแล จังหวัดเชียงใหม่ฯ

ວັນຈົນທີ່ເປົ້າ ພອກກາງບູ ພະພາບຕົກລາງ ແມ່ນດີ

ແສງວາກີຕ່າ

ວັນ ຈັນທີ ທະນາຄານ ພຣະມູນກົງທິການຈະເປັດ

วิถีสังคมไทย

ประเทศไทย ต้อง ชาครรย์ อะ ไร เป็น ก้าสั้น

ทรัพย์เป็นสิ่ง ๓ ที่ เชิดชู ความรุ่งเรือง
ให้เรา มีกำถังทรัพย์ พอกดล้วงทรัพย์
ที่บ่อกันว่า ทำอะไรไปยังไม่ได้นั้น

Digitized by srujanika@gmail.com

หัวข้อประวัติศาสตร์บ้าน เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชนพุกกาภณ์
อยู่ในชุมชน หมู่บ้าน ถนน น้ำตก ถ้ำ ซึ่งประวัตินี้ เกิดจาก
ความเชื่อ ใจใต้ท้องน้ำ เป็นไปช่องบ้าน เมือง ชนทุกเผ่าฯ อยู่ในส่วนที่
ลักษณะรูปแบบน้ำ ให้ทันเพื่อการร่วมโภคเจ้าต้นไม้

เราระบุ หน้ากันอยู่ว่า ทรัพย์เป็นสิ่ง ในอันจะส่องเจิดจรัส ความเจริญรุ่งเรือง ของชาติ และบ้านเมือง กล่าว ไทยยังคงคือบ้านเมือง คืออาศรัย ทรัพย์เป็นกำดังสำหรับทุกรากษัตรี ห้ามทำผิดๆ ความเป็นอยู่ เพื่อกวนมนุษย์ กองการหลักทรัพย์ หน้าเพื่อน ได้เงา แต่ทำไม่เร้าจิตใจ ทรัพย์ และในบ้านเรามีกำลังทรัพย์ พอเพียง ถูกกฎหมาย คือ การผลิต หรือ?

ในยุคด้วยความตื่นรับของนานาชาติ ในทางฝ่าย
ให้การสนับสนุนแก่การต่อต้านระบอบเผด็จการ แต่ในส่วนของคนต่างด้าว คง
เห็นได้ว่า เวลาต่อต้านระบอบเผด็จการที่ต้องมาแต่งตั้งแทน
ห้องมานานัก - เมื่อไรที่พากันพยาภานแล้วเป็นนักกิจกรรมพัฒนา
ก็ยังคงเกิดต่ำบูรณาชน์ทันกับความต้องการ เหลือกันความไม่สงบ
อนันต์เกิดจากความบกพร่องด้วยการต่อต้านระบอบเผด็จการเป็นเวลานานๆ
อนันต์เป็นตัวแทนที่ประจักษ์แก่ความรู้สึกของผู้ที่ไม่ได้อยู่ใน

ฉบับนี้ออกเมื่อไตรมาสที่ ๔ ตามที่เจ้าใจกันว่า เกิดจาก
การพัฒนา, การปรับเปลี่ยน, การเปลี่ยนความต้องการ
อยู่ แต่การประดิษฐ์และประยุกต์ในบ้านเมืองเราทั้งหมดให้เกิดใหม่
หรือเพียงใหม่ ก็พอจะแต่เห็นอยู่บ้าง แต่ถึงอย่างไรก็ต้องมีคน
กล่าวไว้ว่า เมื่อ กิจกรรมของที่เรา ยังดำเนินอยู่ ไม่สามารถ
แก้ไขในนี้ได้ ไม่ใช่เป็นภัยหรือ หลักแห่งทาง การชิงราช位

· จังหวัด เช้านี้ สำหรับ แห่ง กิจการ ทั้ง ประภานี้ เวลา
กิจกรรม แต่ ก็ กว่าทุกคน ทราบ นี้ แล้ว เท่า กิจการ ให้ เป็น มาก ถูก ยังไง
ด้วย นะ ใจ เผยแพร่ เพื่อ ความรู้ ความ กระตือรือ ของ พลเมือง ใน อิมพีเรี่ยน คือ อย่าง
สำแดง การ ช่วยเหลือ บุรุษ น้ำ ช่วย เกรียง ศักดิ์ งาน กิจ เอิง ท่าน เอง

มาเรื่องแต่ก่อน แต้วอย่างไร การก่อกรรมอย่างนั้น มิได้จะ
กระทบเมืองใดๆ พวกในที่น้ำดื่มน้ำหวาน

ดูเหมือน จะเป็นการ ยังอาจเกินไปสักหน่อยในการ ที่ก่อตัวของคน
เช่นนั้นหรือคิดถึงกับความรุ่ง หมายจะ แม้แต่ทักษ์ กะหะหะหะนิชช์ ไทยไว้
ยกให้เป็น เท่าๆ กัน ไม่ว่าในเรื่องใดๆ แท้ก็ตาม จริง ไม่ใช่มีความมุ่งหมาย
ให้ ประการ นั้น เดียว หาก ท่าน จะ ย้อน และ วิเคราะห์ ขอ ไม่ ควร
จริง ใจ เป็น เครื่อง สำแดง เท่า ผลให้ แต่ เป็น ความ กำเนิด บาง อย่าง ชนพ
เมือง บุกเบิก ท้องชาติ ควร ได้ คิด อย่าง เดียว ใจ ให้ ทิราภรณ์

ความจริง การท่าอย่างหงส์ เรายังคงต่อสู้ต่อไป ความบังคับแห่งกฎหมายไม่ได้เป็นศูนย์ ในการดำเนินการในเบียงตัน ที่จะเป็นภัยเรือแหลมหัว การก้าวขึ้นมา เรายังคงต่อสู้ต่อไป ให้เต็ม ความสามารถของเรามาให้ก้าวต่อไปตามเดิม สำหรับ ก็เมื่อถูกชนะปฏิบัติโดยกฎหมาย เป็นเหตุผลที่อยู่ด้วย กองทัพ พานิชย์ หรือกองทัพทุกๆ การที่ ก็ยังคงอยู่ในความต้องการเปลี่ยนแปลง ก็คือ ต้องมีทุนสำรองไว้เป็นกำลังหลัก ระหว่างมานะและ ก็จะใช้คำเพื่อกำหนด เนื้อหาที่ ก็จะให้ขยายตัว การให้ก้าวนำออกไปเป็นทอก ก็จะลงอย่างไร ก็หนึ่งที่จะให้เห็นประกายในเพิ่มเติม มากขึ้นหรือค้าง ว่าเราจะต้อง พานิชย์ให้ก้าวท่าทาง อันที่เป็นแบบอย่างไปบ้าง อย่างน้อย ก็จะเป็นทางปะตัว ความต้องช่วงพอดเมืองในทางเชือก ทำการพากกรรม, กติกกรรม, พานิชยกรรม ฯลฯ ที่ต้องมาดูแล แต่เมื่อพอดเมืองให้รับความชอบด้วยตัวเอง ก็ย่อมจะเป็นผลเสียความตนบูรณ์แห่ง โลกทั้งชั้น ชาติและบ้านเมือง หรืออิกนัช ๑ เมื่อหลังเมืองที่ต้อง ตนบูรณ์ในทางที่มาทางไป บ้านเมือง ก็ต้องส่วนบูรณ์ขึ้น ด้วยเหตุผล ไปอันเป็นการก่อให้เกิดภัยต่อชาติ ภัยต่อ

ເຄື່ອງຈະມາກຳນົດຕູກວາມແບ່ນໄປໃນ ຂະນະ ຊົ່ວໂມງ ເຊັ່ນເຫັນ
ກາງ ປີ ນາມສະກຸນ ຮອນ ອອງ ກວະທຽວ ພານຍື່ຍໍ ກົງມເຫຼຸດ ມາຍ
ປະກາງ ຈຶ່ງ ເປັນ ທົດຕໍ່ກາງ ທີ່ຈະ ກວດວ່າ ຄວາມຮາກເຫຼື້ອ ຍັງນີ້ ອີ່
ເປັນ ເພິ່ນ ອັນນັກ ເປັນ ມຸດ ບຽນຄາດໃຫ້ ເກີດກວາມອົ່ວນ ແລະ ກາຍກໍາເນັນກາງ
ຢືນ ກວະທຽວ ພານຍື່ຍໍ ເປັນ ກວະທຽວ ທີ່ຖື່ມໍາຍື່ຍໍ ອອນ ພະນັກ ແຕ່ວ່າ ກົງ
ບຽນຄາດ ຄວາມຮາກເຫຼື້ອ ໃຫ້ນອຍໆ ໃນ ສັກພົມ ຕົ້ນ ຕົ້ນ ນາມ ເປັນອັນຕົມ

ก็จะเกิดความประทายใจกับบังคับฯ เงินจ่ายเรา ซึ่งพอจะใช้เป็นทุนในเบื้องต้นนั้น ไปอยู่เดียวกับหนังสือ การตรวจสอบห้องคัด泥房 ตามมื้อจิ่นในนี้ ด้านบนไว้ต่อหน้าใช้ดันเข้าข่ายเพียงพอ? ความร้อนนี้ขอจากนายก ภารกิจดูแลบ้าน ให้ดูด้วยห้องคัด泥房 ก็ต้องเรื่อง

อีกอีด้วยมากซึ่งถึงกระบวนการนั้นก็ต้องหันไปใช้จ่ายในราชการแผ่นดินนั้น พอกที่จะดำเนินการได้บ้างว่า เงินที่หันไปใช้จ่ายในราชการแผ่นดินนั้น นอกจากออกใบอนุญาตให้ในราชการแผ่นดินใช้จ่ายในประจำปีนั้นแล้ว ก็ต้องหันจ้านวนเพิ่มครึ่งหนึ่งขึ้นประมาณประจำปีนั้นด้วย กระทำการนี้พระองค์ฯ ยังจ่าท้องใช้จ่ายเงินไปในทางการอย่างอื่นอีก บางประเทกที่ต้องจ่าย ก็ทำให้กระทรวงพระคดังฯ อีกด้อดอยู่ ในนั้นอยู่เหมือนกัน แต่ก็คงเกณฑ์ให้อยู่ในกติกาที่ตนเรียกว่าจำเป็น แต่ความจริงก็ต้องยอมให้ว่า เป็นความจำเป็น เมื่อไม่มีทางที่จะเบี่ยงเบ้าให้ออย่างไร

สำนักงานเงินที่ไปทับถมอยู่ในราชการทหาร จะเป็นสำนักงาน
ที่นำกานวยเก็บสัมภาระไปหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่พอใจที่จะยกขึ้นเป็น
ข้อประการ ก็ด้วยเหตุอันถือกันอยู่ว่า ราชการผู้ชายทหารเป็น ราชการ
การต่อค่ายยังแพนก ซึ่งนานาชาติเช่นอนุเคราะห์ให้มีทุนไว้สำรอง
ในก้อนใหญ่ๆ อิอกประการ ทหารม้าเพียงคนต่างกับราชการ
แพนกอิน ที่อุปกรณ์เงิน พอยกความต้องการแล้ว ก็ยกทั่ว
ทั่วโลกไป ให้ถูกต้อง สำเร็จเป็นมรรคผล ต่อหนึ่งราชการแพนกอิน น
ลูกหาดเดน เรื่องต่อรองจะเป็นกัน ที่หากจะเคลียให้ถูกต้องบัน กันว่า
เงินไม่นี่พอจะใช้ทำการ แต่ก็ต้องหนัก ลงหากจะต้องหวาน
ก็ต้องชุมกัน เพราะฉันนี้ ภาระบ้านบ้านไม่ผู้รายจึงเรียบร้อย
ไม่ได้ และเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจต่อรองอยู่ หากจะพอดำเนิน
ความรู้สึกของ ข้าพเจ้าตัวเอง ข้าพเจ้าไม่ขอใจจะต่อรองมาหาก
เงินไปเตย ด้วยเมื่อความต่อรองอยู่ที่เงิน แต่ การต้องเป็นไป
เช่นนี้ด้วย ภาระที่มาจะไม่เป็นมากเท่า

พุก กัน ตาม จัง เมื่อ ค า น วน ผิ น ก อน ให ญ ๆ ท อง ค า ไป อย ุ ใน
แผน ก าร ภ า ต บ า ง แห ง ป ร ะ ภ า ง ก น ย ผ ิ น ช ิ ก บ า ง ค า น วน ด อง ด าย ช อก
ไ น น ে น อง ๆ ย า น ไ น ต ่ ว น ท ี่ ถ ูก เก น ท ์ ให น บ ร ว น ช ย ไ น ร า ษ ก า ร พ ิ ศ ษ ย ว ร ะ ภ า ง ก
ก น า ห น ช า ภ า ต ท ร ว ง พร ะ ค ล ง ฯ ด ย ุ ว า ม ี ค า น ว น ช ิ ก ด ด ท ิ จ า น น อย
ม ิ ห น ไ น น ี ห า ง ช ี น ท ร ะ เพ ะ ร า ย ไ ก ให น บ ร ว น ช ย ไ น ค า น ว น ช า ภ า ต ท ร ว ง ห ร ื อ ห บ
ป ร ะ ภ า ง ป ร ะ ภ า ง ก บ ร า ย ด าย ช า น แ ด ง ก ร า น ช ิ ก ด ด น ภ า ต า ย ป ร ะ ภ า ง ร ะ น น จ
ช อ ท ท ี่ ไม น า ค ู ก ็ ค ิ อ ไม น ี ห า ง ช ี น ท ร ะ เ ร ื อ ค า น ว น ช ิ ก ร า ษ า ภ า ร า ဖ ร ะ ภ า ง ช ี น
ช ี น - ภ า ต ท ร ว ง พ า น ช ย ไ ด เพ ย ง พ อ ย ก ็ ค ิ ว ช ี น ห ร ั บ ก บ ร า ง ช ร ั ง
ห า ว ก ร า ษ า ภ า ร า ห ร ื อ ก ร า ษ า ภ า ร า ไ น ช า น จ ะ เป น ห า ง ช ွ ง พ ด เม อง ให ช ี ด ว น น ไ น
ห า ง ท า น า ห า ก ิ น ช า น ป ร ะ ภ า ง ท ร ี น น า ห า ว น า ห า น บ ร ุ น ให น ี แก ช า ท
ด า บ า น เม อง

คำที่กล่าวมานี้ คงเป็นความนิ่งหมายที่จะให้เป็นชัยชนะมากกว่าอย่างอื่น กล่าวก็คือ ถ้าการจะเป็นไปได้ ก็ต้องอาศัยการให้มีการร่วมถึงการผ่อนจ่ายจำนวนเงิน ยังมีภาระไปในรายการที่นับรวมอยู่ในจำนวนเดียวกันนั้น ให้ดูน้อยลงบ้าง เด่นไปจ่ายในราชการประจำที่เดียว เพศะกุวน ตนบูรณ์แห่งไกรกรหด ให้เกิดมีภาระและมีภาระเมือง ซึ่งจัดเป็นผลประโยชน์ประจำที่เดียว ของกุวง ชรีอิทธิประโภชน์ ก็จะบังเกิดประโยชน์ ที่การซื้อยืดมีค่า ค่าพอมีอย่างให้ เร่งรู้ ในวิถีแห่งการอยู่อาศัยอันเป็นอดีต ของคนที่จะนำมามาซึ่งความตนบูรณ์ กลับเป็นการคิดว่า ก็จะใช้จ่ายในทางการบ่าวรอน้ำรุ่ง ในสิ่งที่หางกับการที่จะเกิดขึ้นประโยชน์ ก่อนหน้านักมาก ฉิบประการ นี้ เกิดขึ้นมั่วๆ ตามธรรมประดิษฐ์ ทางเจนเรือง อุ่น หลาจะ เตชะ หามา ดำเนินรับผิดชอบประโภชน์ ค้าขายราษฎร์ ไม่ดี ก็ย่อมจะมีเกิดคุณเป็นเด่นกันนัก เที่ยวนี้ไม่ฉิบ ก็จะเห็นเช่นกันว่า ต่อหน้าการให้กู้ยืม ที่จะเป็นผลกับความบกพร่อง ของเราขึ้นทำลายกันไม่ได้ หรือไม่ตั้งไว้นั้น ให้เด่นตนบูรณ์ใน

ເງື່ອງ ຕ້າຍເຫຼືອງເອີຍການ

เปรียบเทียบความต่างกันของความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินการของรัฐบาล
กับความต้องการของคนในสังคม ที่ต้องการให้รัฐบาลดำเนินการอย่างไร

ປັບປຸງ

การศักดิ์สิทธิ์

เมื่อชุมชนได้ตั้งตระหง่าน ให้ชาวบ้านคนรุ่นหลังซึ่งกันเร้า
พูดพาไปยังที่ก่อตนุดเดิน เจ้าก่อนไปปะยางเข่นมาตีเรียง
พากроваหนาทึ่นเป็นการปะตากดึงพากันมารุ่นดู อุบยยกได้ดูกับ
เก็บรัตน์บุชาที่ผังฟ้าเด้อ ก็หุยมเอาหนังสือฉบับนี้คือเป็นคำให้ไว้ผู้
ขอญาติอ่าน ข้อความในหนังสือฉบับนี้ให้ก่อตัวร่วมธรรมถึงก่อน
ถุนหารักให้ร่วงเร้าหงส่อง ให้มีนาคคงคิดเมื่อแรกพบกันจนถึง
วันที่ภายในจากเป็นเวลามหึ่งกันสองเดือน มีด้วยคำโอดกราญ
อย่างน่าสงสารที่สุด ในตอนท้ายมีคำวิงวนขอให้ริษยาณัช
ศักดิ์ร่วงหล่อน งามรรคาดให้ได้พบกันอีกในรำคันหัวใจคนน่า
ชื่นชอบแล้วก็ร้องให้รำไรๆ เสียงแห้งคายวน คำนบดีน้ำปือเป็น
เมื่อกำเผลันเด็กน้อย การที่อุบยยกให้รักกันกันนางกินดง ก้มเรือง
ที่นางกินดงให้เจ้าร้องแก่บุญยักษ์ ชาวบ้านในหมู่บ้านยังรู้กัน
เก็บกัน กรณีได้นานหันน้ำการให้กำราบครุร่วงอุบยยกัน ต่าง
ก็พูดชุมชนกันว่า มีเสียจริงที่นางกินดงนรุ้งอย่างนี้ ถึงก้า
ให้ถ่ายลงที่ไม่น่านดียิ่ง นางคนที่ไจอ่อนทดสอบน้ำมนต์ทางใต้
ขอญาติอุบยยกันนี้ให้ทราบว่าอุบยยกันเดินให้ไว้ที่ผังศพนางกินดง ตัว
จึงได้ความมาเป็นเพื่อนเดันตัว ทรงคงใจจะมาเดาถึงก่อนทุก
ยกให้ฟัง เพื่ออุบยยกันแก่ผู้ทายจะให้ให้เงินแก่ตัวด้วยหรือ
สองร้อยบาทด้วย ครูบันทึกน้ำอุบยยกันร้องให้รักร่วมธรรมถึงกว่าสูง
ถาร กับบันทึกความเครื่าเต็อด้วยพอดอยตะแบงเสียงร้องให้ตัว
คำที่เอกสารธรรมนั้นคือ “อุบยยก ให้เงินให้มอบกันให้เดียว ชื่อๆ!
คุรุ่นหุ่นเย็บมืกไก่เมี่ยม ชื่อๆ! ให้หนังงานมัมมอดไม่ชืก ชื่อๆ!
ทำไม่เด้าจังไม่ขอถูกกับอุบยยกันเดี้ยงตักค่า” ฉันจะที่อุบยยก
กำดังร้องให้ชื่อจันเดินนั้น ให้ยินมีเสียงคนมาร้องเริ่งกันต่อ
อยู่ร้างๆ จึงเหตุอย่างนี้ให้เป็นอย่างนั้น ก็มีความคิดใจ
ให้หยุดร้องให้กันที่ เดิร์บดูกวินเดินไปยังอุบยรังสรรค แต่เรียก
เกี่ยวหวานดังว่า เครื่องเส้นนี้อย่าให้เขาก่อตั้นกินเดยแม้ต่อข้าง
เดียว ให้เกหงส์ไว้ครองที่ผังศพนั้นๆ เมื่อเก็บถ้อยฐานรุ่น
ราษฎร์ๆ ให้กานไปรับที่บุญกันรังโภัน อุบยยกสังเวยกรร
เดินไปโดยเร็ว ทางนี้เกี่ยวหวานก็จะเดินเส้นทางของที่พันดิน
อย่างนั้นเห็นดังนั้นก่อร้องห้ามว่า “น่าเตี้ยตายอย่างค่าๆ กันนน อย่า
ให้กันให้เตี้ยไปเบ่าๆ เดย” ส่วนพวกที่ยังคุยหุ่นต่างๆ ให้ร้าวัย
เดินนอกราดเมืองให้ก็เกี่ยวหวานกันนนเป็นภาคตะหัน ยานหัน
เหตุอย่างนี้ไม่เห็นอุบยยก จึงรับกานเดียวหวานบูรณะ
ว่าไม่รู้ แต่ก็เกี่ยวหวานตามบาร์คาคนที่ยังอยู่ที่นั้น มีบางบอกให้
ทราบว่าเห็นอุบยยกเดินไปทางโน้น ยานหันขอให้ไม่เก็บร้องใน
ความทางที่เรามอก คือเมื่ออุบยยกให้สอยเห็น บอกให้ม้าถึงคัวเด้อ
“นู้! ให้เดชนาไจท่านร่างกระไรเดย ค่าห้องหันให้ถ่ายดง ท่าน
ที่ก่อปันคนไม่รู้ถักกันเดี้ยงตัว ขอเริษไปที่บ้านห่ออยเดอะ” ขาย
เสียงร้าวให้อุบยยกไข่ม้า ด้วยอุบยยก็แก้ตัวว่า “เจดันซังไม่
ได้ เหราจะนักดีคิดอย่างไร “ “ขอให้ไปตักประเดียว
เสี้ยงกัน” ยานหันดึงสายเสืออุบยยกเด้งฟูค่อ “ให้เอ่ย! ถึงตัว
ทางหนึ่นด้วยไม่เจ้า เด็กงวิษยาของนักงดังอยู่ที่ห้องนั้น
ทางที่มันจะออกมานี้ให้ดี เดือนกันว่าไม่ได้ ทั้งร้าวเจ้ามีเรื่อง

รายงานภาษาข้อความเด่าให้ฟังด้วย จึงให้ไปตักประเดี๋ยงเกก
ข้ายนชุกและอักษรที่เห็นอย่างเดือนชุกการให้ไว้ในด้วยกัน ก็จะดู
จะพูดถูกก็ตัวอักษรเท่าไหร่ก็ไม่ผิด ถ้าต้องที่เด่นชัดก็จะมีกันอยู่หน้า
ที่มองเห็นได้มากถึง เดียวหวานเห็นขยายหันดูดกราวยื่งของศรี
คงเข้าดันเขามือหงส์ลงจอยาณนั้นไว้ ดูนชุกได้ ก็ก็รับด้วย
ตัวจั่วไปขึ้นรถ และตั้งให้คนรับรับรับพี่ไปโดยเร็ว ยาน
จะตามไปก็ไม่ได้ด้วยถูกเดียวหวานหันเขามือไว้ เกจึงกลับมา
ใส่เขามือหัวก้า คิมดี้, เองเสือกใส่ให้เรางหนี่ไป เองจะ
รับมิตรตอนในเรื่องที่เรายังก้มอกเข้าผินก่องของดูกร้าไป เดียว
ได้ยินคั้นนั่นก็ร้องค่าว่า “อิเม่งจัญไร” แล้วเสือกน้อมหงส์
รองยาณนั้นไป ยาณนั่นก็นอนหงายลงหงษิน เดียวหวาน
เร้าไปถูกเข้าที่หัวยาณนั้นลงสามที่ เด้วดึงดึงตามไปรับ
เด้ได้เต่าเรื่องยาณนั้นให้ดูนชุกทราบ ดูนชุกพังเด็กซันก์กว่า
ว่า อิเกนนั่นล้ากัญาริง “วันนี้ถ้าไม่ได้เจ้านาก็หายแล้วว่า
ที่คุณบันนันเน”

ผู้ชายเมียเดี๋ยววันที่ได้พักกับอุนยุกันนั้น ได้ถูกร้าวให้ไปเป็นหน้าเป็นหนา เงินก็ไม่ได้มาซักหุนเดียว ยังช้ำๆ กันเท่านั้นเองอีกด้วย นับว่าเป็นการขาดทุนมากที่เดียว เมื่อจากเรื่องภาระไปจากการผลิตก่อตั้งมายังครั้งแรกไว้ในญี่ปุ่น เดี๋ยวเป็นอย่างไร รายงานกรองว่า “รากอย่างเดียวหวานน้ำนมเย็น” “เกอกไปทำอะไรกับมันฯ จึงได้ก้ม渺ๆ” แต่ช้าๆ รายงานนักเร่องที่ได้ไปพักกับอุนยุกให้ฟัง “นิหนานนั้นไม่พอที่ไม่พอต่อ เรื่องมันเดี๋ยวนี้ไม่ใช่เดียวใน ก่อตั้งมาทำให้เกิดภัยร้อนใจร้อนอีก” แค่ช้าๆ ทุกเดี๋ยวตั้งก่อตั้งของบ้านมีความเมื่อยล้า “อย่างนั้นคงไม่ดีกับภาษาตัวเดียว ทำไม่กันต่อตัวให้หายเดียวหวานน้ำนมเด่นตั้งนั้นหรือ” รายงานทุกเดี๋ยวเรียกให้ไว้ไปตามค้าขายมีความเดียว ตั้งก่อตั้งหันงอนมัวด้วยกันเอง รายงานก็ถูกเรียนเพ้นและร้องว่า “อาจด้วยเชย ร้าฟเจ้าคนนักก่อตั้งเดียวหวานน้ำนมเอา” ในเรื่องนั้นเป็นอย่างไรขอเด่าให้ฟังกันต่ออีกตาม “รายงานนักเดาเร่องที่ได้ไปพักกับอุนยุกให้ฟังด้วย “ถ้าตั้งนั้นก็เดี๋ยว” อาจมีความของการเดินทาง “ไหนๆ นักก่อตั้งความเกรงใจกันเดี๋ยว เป็นโอกาสให้เราได้คุยเรื่องนั้นๆ แบบบ้านอุนยุกพูดถึงเรื่องเข้าของทุนทางกิมชาติเดียวกันเราจะว่าอย่างไร” “ร้าฟเจ้าเห็นว่าอย่าไปจะคิดกว่าจะมั้ง ตนควรเขียนถึงอย่างไร เดี๋ยวเป็นดุกผู้ตึกหนึ่ง ในเดียจะมาย้อมเพี้ยงอย่างไร” แต่ช้าๆ “คนอย่างอุนยุกจะมีความคิดอะไร” อาจมัวด้วยเรื่องเดี๋ยว “ถ้าได้ถูกเมียเกอกไปทำอุ่นวยเร้าพักเดียว ก็จะค้อบอกรามไปเท่านั้น” “ร้าฟเจ้าได้คิดมาก่อนเดี๋ยวว่า อย่างไร แต่ช้าๆ ในทันทีในนัดกันน้ำที่จราจร์ตัว

อนได้ กระบวนการข้าพเจ้าเป็นค้องเขานั้นตะ , ถ้านั้นไม่ให้เงิน
ข้าพเจ้าอย่างเป็นที่พอใจด้วย ข้าพเจ้าเป็นไม่ยอมนั้นที่เกิด”
ภายนั้นเม้มปากพูด “ที่ก่อว่ามานั้นก็คือกันนั้นเหอะ” อาจน้ำ
ทึ้ง “ธรรมดาวของคนทั่วโลก ท้องรู้สึกผ่อนผันผ่อนยาวยา
ราตรีเรือนประโยชน์ ถ้าริบต้องไปแค่ทางเดียวฉ้อด้วย ก็จะทำ
ให้เต็ยการได้” “ข้าพเจ้าเห็นว่าฉันต้องกันเตี้ยจะก่อว่า เพราจะอุ่น
ว่าเอี่ยวนด้านไกด์กันดังเดิมที่ฉ้อด จะให้เงินก้าให้นมาให้ร้า ถ้า
ท่าอย่างไปน้ำก้อตัวจะก่อให้ไปพากวัน” หลังจากนั้นก็ “สืบไป

“ เวลากรรมจะไว้รองกูก็ไม่รู้ ดิ่งมาได้อ้ายเม่าระย่านเป็นผัน ที่ยก มันร่างไม่รู้กันมีความเดินร่องให้กันเดย ” ข้ายนั้นค่าเอ้งก์ตั่งว่า “ นั่งไม่เก็บงหุดจะไว้ให้นากไปอึ๊ก พรุ่งนี้เร้าจังกอยเกริ่นรถ ก็ ใจให้กู ถ้ากูกินเร้าແಡ้วไม่ได้รถ นั่งเป็นกั๊งเห็นกัน ” “ นั่น ร้าพเจ้าฯจะขอเก็บอันสักหน่อยว่า การที่แยกจะไปหาอนุยอกในวัน พรุ่งนั้น อย่าดิมกำก้าให้แน่น้ำไว้เนื้อตก ก็ต้องรู้จักผ่อนดัน ผ่อนยา ไม่ใช่เป็นการต้องตั้งเกี้ยวน้อมใน ” อาจนั่งว่าพุ่นดัว ก็ถากดันไปบ้าน

วันรุ่งขึ้นยายเมียแต่ครั้งนั้นรอกไปหาอุบลยกที่จังหวัดให้ก่อนคิว พอดีกับม้าน้ำที่เกินครองเรื่านไปในเรือน โดยไม่ต้องขอรับอนุญาตจากเจ้าของบ้านเดย ดูนุญยกหัวใจเป็นเยี่ยมน้ำเร้า ก็สุดซึ้งมากทันที แสดงถึงในใจว่า ภัยนักงดงามที่เกิดเป็นป่ากางเสี้ยงกันอย่างลึกลับแน่น ภัยนั้นได้เข้ามาถึงในเรือน ไม่ต้องรอให้ไกรเชือเชิญก็ว่างั้น ลงเก้าอี้ เดพุกว่า “ เมื่อวานนัดกันใช้ช่องทางเดียวกันเด็ก้าพเด็ ก ให้ความเด็ดขาดเป็นอันมาก ไม่ทราบว่าคือเดียวจะรำไรให้เข้าพ เจ้าโดยเด็ดขาดให้ ” ยายนั่นพุดแล้วจ้องกุหน้ำอุบลยกด้วยพั้งค่ำคืน “ เมื่อวานเดียวหวานได้มีอกกับข้าพเจ้าเหมือนกันว่า เขาได้ผดัก แยกมั่งไคยมีความโกรธที่แยกก้าว เร้าพเจ้าก็ได้ว่ากันต่อเดียว หวานมากเด้อ แห่งที่ริงแรกก็ไม่ควรจะไปถ่ายจากอน ” ดูนุญยกห ชย่างเรียบๆ “ ภuhn ! ชั่วเว้าบันะปุนบเป็นชุดยีหิริว ” ยายนั่น ร้อง “ ไกรได้ยินว่าเร้าค่ามันก่อน อ้ออย่างนี้เที่ยว ช้าย เที่ยวหวานน้ำใจถ้าทัวร์ เพราจะเป็นผู้เตียนต้อนนี ” “ ดีเ กน มั่งอย่าทำมาพุดช้าๆแกๆกับกุหน ทงกันกโนในใช้ทันงช่องมังคลาย ” ดูนุญยกหอกดยะหันเดย “ กันโนใช้ที่ทำการช่องคงดีกันน้ำดีเชียน ได ทำในเร้าจิมมาังไม่ได ” ยายนั่นดอยหน้าให้ “ มั่งไม่ ต้องพุดให้มาก จังออกไปให้พันจากบ้านกุ ” ดูนุญยกหันเดยให้ “ จะให้เร้าไปท้องเจาเร้าช่องเงินทอง ช่องนางกันจะกึ่นมาให้ ” ยายนั่นต้อมเร้าให้ ดูนุญยกหอได้ยินเอี่ยดถึงรีบนางกันคงก็ให้บรรดาด ไกยะรัชนาอย่างแรงกด้า จึงร้องขอโนตัว “ นั่มิ่งจะมานันโซรอกกุ ” หรือพอกมึน ให้ทำให้กุบินหายด้วยนิหน่า ยังช่วยกันทำด้วยชีวิตนาง กันจังเดียดีก มั่งเป็นมนุษย์ค้าเร้าเตอกรามยิ่งก่อว่าตักว่าเดียรักด้าน ไม่ควรจะได้รับความประณีตจากดุกภาพนนเดย ” “ ดูนุนดอย ” ยายนั่นร้อง “ ท่านควรจะสูงแวดวงเจ้าของท่านตักหน่อย ถ้า มันนนเร้าเจ้าค่าเป็นต้องคอมแทบทันน้ำ ” ดูนุญยกหอได้ยินดังนั้ นยังดูกเป็นไฟรัน จึงกรงเร้าไปเจาทีกับเจาสองสามที บาก ก็พุดว่า “ น้อยหนรีจะคอมแทบทันนนน ” ยายนั่นพอด ถูกด้วยเร้าก็หัวเราะขอโนว่า “ นเหตุให้ก่านจึงให้ ” ไกรให้ด้วย นน เด็ก่อนแต่ไม่มาเร้าไม่เกยเข้ากันเด่นคงหรือ “ กุในใช้เป็น เพื่อนเด่นช่องมั่ง จะให้ด้วยรับให้มั่งเย้า ” ดูนุญยกหุดถักว่า “ ว้ารอนอบเชี่ยวจัญหาดันให้เค้า กลมคัวไว ” จนกว่าเร้าจะกดันมา ” หุดถักก็เข้าฉีบีบีนก็อยนามบัตร ที่ไว้สำหรับเร้าหาร้าวราชการทัมนาทัมกบมัญชาราชภูรคิกนีอยด้วย รัมดอกจากม้าน้ำไป

(นิตย์)

ຕ້າຍເຫຼືອງເຈີຍ

เป็นหนังสือเรื่องงานที่น่าค่า

“เราได้เรียนรู้เรื่องท่านเจ่นของชำหันน้ำยังด้วย ก็อ ๔ เจ่น ๑ กิ๊ง & ราากาเจ่นดะ ๕๐ ลักษณะ ๓ สำหรับท่านที่ให้ช้านแก่คือชนป้าย ยังไนได้ช้านคงบกันๆ ควรจะนาช้อคงคั่งค่าเด่น ๑ กิ๊งเจ่น ๑ ช้าน ๑ กิ๊ง ๑ อะคั่งเรื่องกันศิก

